

درخت رساله موقوتہ صاحب امتیاز و مدیر مسئولی کفہ مس دادریان

ՏէՐ ԵՒ ՏՆՕՐԷՆ՝ ԿՂԵՄԷՍ ՏԱՏՐԵԱՆ

Ա. ՏԱՐԻ ԹԻՒՆ 5

ՈՒՐԲԱԹ, 8/21 ՅՈՒՆՎ. 1910

Ի Ո Վ Ա Ն Դ Ա Կ Ո Ւ Թ Ի Ն

ՀԱՅՐԵՆԻՔԻՍ ՃԱԿԱՏԱԳԻՐԸ
ՍՐՏԻ ՀԻՒԱՆԴՈՒԹԻՒՆ
ԼԷԹՏԻ ԻԶԱՊԷԼ (ՎԷԱ)
ՀՈԳԵՒՈՐԱԿԱՆԻ ՄԸ ՇՈՒՐՋ
ԼՐԱՔԱՂ
«ԴՐԱՆՏ»Ս. ՏԱՎԷԹ
ՋԱՐԻՖ ՊԷՐ ՃԷՎԱՊ
ԻՔԻ ՓՈԽԹԼԱՐ
ՄԷՇԱՀԻՐԻՆ ՍԷՕԶԼԷՐԻ
ՏԷՎՐ Ի ԱԹԻԳ ՎԷ ՏԷՎՐ Ի ՃԷՏԷՏ
ՄԱԹՄՈՒՆԼԸ ՏԻՇՃԻ

Սիրա
Ենքակայ մը

Յ. Երանեան
Ա. Դըյընեան

Թապիալ վէ Ճէրրահ
ՏՕԳԹՕՐ Տ. ԹԱՊԻՊԵԱՆ

Ասէրիգան թըպպ Տարիւլֆիւնունընտան մէկզուն 20 սէ-
նէլիք թէճրիպէսիյէ մարուֆ, պէօյիւքլէրէ վէ քիւլիւքլէրէ
ա"իտ էմրազը տախիլիյէ վէ ճիւտիյէյի վէ լադիթալըզլա
գատըն խասթալըզլարընը, խուսուսիյէ պէլ սօղուգլըղը,
էսքի վէ Կէնի Ֆրէնկի վէ գանսէրի վէ պարիւր իլէլ ի յիւզ-
մինէյի Ասէրիգան վէ ինկիլիզ ուսուլը ճէպիտէլէքիյէ թաթ-
պիգէն, թէտալի իթմէքտէ տիր, Պէյ Օզլուֆտա Շիշլիտէ Ա-
նանիան աբարթմանընտաքի արաիրէսինտէ հէր կիւն էօյլէնէ
գապար խոպթէկեանը գապուլ էթտիլի կիպի, Փազար վէ
Բէնճէնպիտէն մաատա էօյլէնտէն սօնրա Սթանպուլտա Կէնի
Փօսթախանէ գարշուսընտա Փէրուխ պէյ խանընպաքի մուա-
յէնէխանէսինտէ խաթալար թէտալի օլունուլար, Ճումա
կիւնլէրի մէճճանէն

Միւմարիլէյի Տօքթ. Բէնճէնպիտէն կիւնլէրի էօյլէտէն
սօնրա Գատըր Բէօյիւնտէ Փազար Եօլունտա Իսթալի Նիգօ-
լախիա էֆէնտինին էճղախանէսինտէ պուլունըր:

ՏՕՔԹ, Մ, ՍՈՒՃԵԱՆ

ՄԱՍՆԱԳԷՏ ԱՐԱՆՑ ԵՒ ԿԱՆԱՆՑ ԾՆՆԴԱՄԻՋԱԿՆՆ
ԳՈՐԾԱՐԱՆՆԵՐՈՒ

Կը դարմանէ ամենատարագ և ամենազերջին դիւրու-
թեամբ Ֆրանկախտը (Ֆրէնկի) և ջերմամիզութիւնը (Պէլ
սօզուգլուզը), Միզարգելութիւնը, Երազափորձութիւնը, Երի-
կամունքի (պէօպրէկի) հիւանդութիւնը, հին և նոր ստա-
մոքսի տկարութիւնները: Ամէն օր առտուընէ մինչեւ իրի-
կուն կը գտնուի Պաղչէգափու Մինասեան Դեղարան Պին
Պիր Զէշիա վաճառատան դէմ:

ԿԵԴՐՈՆԱԿԱՆ ԴԵՂԱՐԱՆ Վ.ԱԽԻՐԱՄՔ Ա.ԱՍԱՏՈՒՐԵԱՆ

ԿԷՏԻՔ ՓԱՇԱ.—ՊԱԼԻ ՓԱՇԱ. ԵՕԳՈՒՇՈՒ, Կ. ՊՈԼԻՍ

Այս դեղարանը որ սուղ ժամանակի մը մէջ հասարա-
կութեան վստահութեանը արժանացաւ, մասնաւորապէս
դեղերուն խիստ թարմութեանը, դեղագիրներու ճշգրիտ
պատրաստութեանը, և ցոյց տուած ուղղամտութեանը հա-
մար, այս անգամ իր բոլոր յաճախորդները գոհ ձգելու նը-
պատակով և յարգոյ հասարակութեան քաջալերութեանը
վրայ, ինչպէս ուրիշ տարիներ, նոյնպէս այս տարի նորվե-
կիայէն մեծաքանակ բերել տուած է

ՄՕՐԻԻԻ ԱՆԱՐԱՏ ԶԿԱՆ ԻԻՂԸ

ՈՐ ԱՌԱՋՆԱԿԱՐԳ ԳԻՄԻԱԳԷՏՆԵՐԷՆ ԵՒ ԱՆՈՒԱՆԻ
ԲՈՒՇԵՆԵՐԷՆ ԳՆՆՈՒԱԾ ՈՒ ԱՆԽԱՐԴԱՆ ԸԼԼՍԼԸ ՎԱ-
ԽԵՐԱՑՈՒԱԾ Է:

ՄՕՐԻԻԻ ձկան իւղը կը ծախուի մեծ ու փոքր քանա-
կութեամբ մասնաւոր շիշերու մէջ: Կէտիք Փաշա—Պալի
Փաշա դեղարանը կը գտնուին նաեւ ամէն տեսակէ մեծ քա-
նակութեամբ քօնեաքներ, օ տը քօլօններ և անգլիական
ու գաղիական դեղերու մթերք մը:

ՎԱՀՐԱՄ ԱՍՍՏՈՒՐԵԱՆԻ դեղարանը, յաճախորդներուն
փափաքին համաձայն, ի դիւրութիւն, կը հրաւիրուի ուզուած
բժիշկը: Այս դեղարանը կը յաճախեն արգէն փորձ ու կարող
բժիշկներ, որոնք դեղարանին յարակից մասնասենեակին
մէջ կը դարմանեն ամէն տեսակ հիւանդութիւններ: Բշ. և
Եշ. օրերը, կէս օրէ վերջ ձրի դարմանում:

ԴԵՂԱՐԱՆԸ ՈՒՆԻ

ԳԻՇԵՐԱՅԻՆ ՍՊԱՍ

درخت رساله موقوفه صاحب امتیاز و مدیر مسؤولی کفعمس دادریان

ՏԷՐ ԵՒ ՏՆՕՐԷՆ՝ ԿՂԵՄԷՍ ՏԱՏՐԵԱՆ

Ա. ՏԱՐԻ ԹԻՒ 5

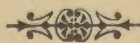
ՈՒՐԲԱԹ, 8/21 ՅՈՒՆՎ. 1910

ՀԱՅՐԵՆԻՔԻՍ ՀԱԿԱՏԱԳԻՐԸ

Այսօր մըթոտ վաղորդայնն է,
 վաղորդայնը հարաբառտիկ.
 Աւերա՞կ ու աճիւններ՝
 անդորրական հիւղակներէն.
 Երեկուան բերկրապատար
 ու խանդավառ կայթերուն տեղ,
 Սուգի կոծեր ու լալիքներ
 ամին տան մէջ ու ամին տեղ:
 Գիշերին մէջ ձեռք մը անցաւ,
 ճակատագրին ժանտ ձեռքն էր այն.
 Ձեռքը անցաւ ջարդ ու արիւն
 պատգամելէն գիւղիս ճակտին...:
 Սուսերները շաչեցին
 փողոցներէն շողշողալով.
 Խումբեր անցան գոռոզաբար
 իրենց բիրերը ճօճելէն.
 Իրենց բիրերը ճօճելէն
 ու գլուխներ ջախջախելէն:
 Խանութները թալանուեցան
 իրենց աղքատ պիրճանքներէն.
 Ու հրդեհը մոխիր դարձուց
 ամբողջ շարք մը փողոցներու:

Փըլատա՛կ, փըլատա՛կ
երէկուան ճոխ սըրահներէն .
Այսօր մարդիկ՝ վայր մը չունին
իրենց զըլուխը դընելու ,
Քուրջը՝ վերմակ , ու մոխիրն ալ
անկողինն է իրենց մարմինն :
Մերկ ու նօթի ընտանիքներ
մահեր կուլան և հաց կ'սեզեն . . .
Այգիներու ճամբուն վըրայ
երէկուան չէն անցուդարձէն ,
Աւա՛ղ , այսօր դիակներու
գիծ մը միայն է մընացեր :
Ելէ՛ք եղբարք , մեռելները ,
մեռելները տընակ բերինք .
Ելէ՛ք եղբարք , այգին երթանք ,
խաղողի տեղ դիակ բերինք .
Հապօ՛ն եղբարք , ճամբայ երթանք ,
գինիի տեղ արի՛ւն բերինք . . . :
Ու կ'երթան շարի շար ,
արտասուելէն ու կոծելէն ,
Մայրեր կ'երթան , քոյրեր կուլան
իրենց մազերը փետելէն .
Դիակները՝ ճամբուն վրայ՝
մարդոց սիրտը թունդ կը հանեն .
Մարդիկ կ'երթան կականաբարձ՝
մեռելները համբուրելէն . . .
Ողբի կոծքը կ'արձագանգէ
հանդիպակաց անձաւներէն ,
Ու վարհուրած խուժանները ,
գորովանքի բոցով առ լի ,
Դիակներուն կը պըլլունին
զուր ջանալով անոնց չունչ տալ . . .
Կիներ կիյնան ու կը մարին
ակռաներին կափկափելէն . . . :

Ս Ի Ր Ա.

ՈՐՏԻ ՀԻՒԱՆԴՈՒԹԻՒՆ

[Շար.]

(ԻՆՉՊԷՍ ԵՆԹԱՐԿՈՒԵՑԱՅ)

Այլ եւս լքեցի գործն ալ, այդ գիւղն ալ, և փութացի գալ օր առաջ գերդաստանիս մօտ կանոնաւորապէս դասման ուեւրու համար: Վիճակիս յուսահատական ըլլալը ըմբռնելով ալ չափազանց չէի աշխատէր, որովհետեւ հիւանդութիւնս հետզհետէ տխուր երեւոյթներ կը պարզէր: Գիշերները անկողինիս մէջ երբ երեսի վրայ ինկած կը տառապէի, սկսաւ թանձր արիւն մըն ալ պոռթկաւ քիթիս ծակաթիւքներէն, բարերադժուրար ցաւիս դադրելովը ան ալ կը դադրէր վայրկենապէս, յաճախադիպութիւնը սակայն՝ սոսկում կը պատճառէր ինձ: Եղաւ ժամանակ մը որ, ալ նեղութեանս սոստկութենէն անկարելի կը դառնար ինձ երեսի վրայ ինկած ու գոցուած գիրքով պառկելը, բնութիւնը գոգցես կ'ազդարարէր ինձ թէ, անմիջապէս փոխելու էի այդ գրութիւնը՝ հակառակ դրութեան մը, այսինքն, դառնալով կռնակիս վրայ պառկելու էի, արձակ համարձակ՝ պէտք էր զովութիւնս ստանայի և ազատօրէն մաքուր օդ ներշնչէի: Այդպէս ալ ըրի, ոչ թէ միայն արիւնը իսպառ դադրեցաւ, հապա այդ կերպով ու գիրքով շուտով կ'անհետանար անձկութիւնս և կը հանգչէի: (Յորմէ հետէ անցան 19 տարիներ, ալ կաթիլ մը արիւն չի տեսայ որ քիթէս հոսէր):

Ձմեռ մը եւս յաջորդեց: Հիւանդութեանս երրորդ տարին էր: Յետին տատիճան զգուշութիւնով, առողջապահական օրէնքները յարգելով, նաեւ պէտք եղած ատեն դեղ առնելով յաջողեցայ ողջունել նոր գարուն մըն ալ, բայց, առողջական վիճակս հոգացուցիչ ըլլալէ շատ հեռի էր, շատ տկար էի, տմայն և տժգոյն:

Ապրիլին դարձեալ փութացի կեսարիա Տօքթ. Տատին քով, թէ օգտփոխութիւն մը ընելու և թէ անգամ մըն ալ ինքզինքս քննութեան ենթարկելու համար: Հոն Ամերիկեան ալեգարդ և ականաւոր միախոնարի մը տունը բարեգէպ գուգադիպութեամբ և բարերադժութեամբ ներկայ դտայ երեք նշանաւոր բժիշկներ միանգամայն, Տեարք Տօքթ. Տատ,

Տօքթ. Գարեգին Սիւնի (Սեբաստացի) և Տօքթ. Տիգրան Թապիպեան, այս վերջինը նոր վերադարձած էր Ամերիկայէն բժշկական նորագոյն մեթոտներուն քաջատեղեակ՝ գիտական բարձր և նորագոյն առաւելութիւններով օժտուած։ Ուշի ուշով քննեցին զիս, հարցումներ ուղղեցին, պատուէրներ տուին, իրենց միջեւ գաղափարներ փոխանակուեցան, յետոյ գրեցին երեք հատ դեղագիրներ, դեղերն էին, Տիծիքալ, Գաֆֆէյն, Գօնվալարիա (Տե՛ս դեղերու յիշատակութեան մէջ)։ Ըստ հրահանգի մին կամ միւսը պիտի գործածէի ատեն ատեն։ Հետաքրքիր էի լսել թէ, ի՞նչ ըսին բժիշկները ինձ նկատմամբ, և ի՞նչ պիտի ըլլար վիճակս, վախճանս։ Բարեկամներ իրողութիւնը բժիշկներէն հասկցած էին, վերջապէս կերպով մը խլեցի իրենց բերնէն թէ, վիճակս բոցարձակապէս յուսահատական ըլլալով յաջորդ ձմռան մէջ վտանգ մը անխուսափելի էր, երեք բժիշկներուն անդառնալի վկայութիւնն ալ ասանկ էր, յետոյ ուրիշներէն ալ իմացայ թէ, վախճանս մօտալուտ էր։ Բժիշկներէն կանխասացուած այդ չարագուշակ օրերը վերջապէս սկսան հասնիլ տակաւ։ Եօզղատ էի։ Դառն յուսահատութեան նուալով մը անկողին ինկայ։ Սաստիկ ինֆլուէնցիա մը զիս բռնեց զգեստնեց։ Հազիւ թէ ան անցած կամ մեղմացած էր, վրայ հասաւ տեւական չարատանջ յօդացաւութիւն մը, ու նաեւ երկամունքի տագնապ մը, ասոնց ամէնքն ալ արդէն գուշակած էին վերոյիշեալ բժիշկները, կացութիւնս հետզհետէ ծանրացաւ։ Մահու չափ հիւանդ էի։ Հիմա զիս ամէնօրեայ այցելութեամբ կանոնաւորապէս կը դարմանէր մեր քաղաքին բժիշկը Տօքթ. Օհան էֆ. Շիրինեան (Նախկին տնօրէն Ազգ. Հիւանդանոցի) հիւանդապահուհիի դերն ալ կը կատարէր հօրեղբօրս կինը, սա Մարգուանի Ամերիկեան աղջկանց վարժարանին յաջող շրջանաւարտուհիներէն ըլլալով՝ գիտակից աշխատութեամբ անձնուիրաբար և հաւատարմաբար կը ծառայէր։ (Այս անթերի և բոլորանուէր հոգատարութեամբ հօրեղբայրս և կինը յաւէտ երախտապարտ թողուցած ննզիս)։ Այսքան խնամք և զգուշութիւն և այսքան դեղ ու դարմանում անզօր և ապարդիւն մնացին, բարերար աղեցութիւն կամ դէպի լաւ տարբերութիւն չէր նշմարուէր, պահ մը կարծուեցաւ թէ, ապաքինման նշոյլն անգամ չի

մնաց, յօգացաւութիւն, երիկամունքի տագնապ և սրտի տկարութիւն իրենց գազաթնակէտին հասած էին, ոտքերս և ձեռքերս հետզհետէ կուռենային, սրունց վրայ չմտելու համար առատօրէն բրդեղէնների փաթթել կուտայի: Կարելի չէր անկողինիս մէջ մազապուր շարժիլ, բովանդակ մարմինս կսկծագին ցաւերու մէջ էր, չէի ուզէր որ ձեռք դպցնէին վրան, երբ մէկ կողմ քիչիկ մը դառնալ ուզէի, սաւանով մէկտեղ կը դարձնէին: Սնարիս վերեւ համակիր այցելուներու բազմութիւն մը կար, անոնք բաներ մը կը խօսէին ինծի, բայց, ես կարողութիւն չունէի պատասխանելու, այցելուներս ալ ակամայ լուռ ու մունջ կը կենային: (Աղէկնաւէս ետք իմացայ թէ, բժիշկը մեր ընտանեաց անդամներուն «Ալ յոյս չկայ» ըսած էր, ասոր տարածայնութիւնն այցելուներ կը փութային իմ մօտ, աղէկ սովորութիւն չէ ասիկա մեր մէջ, և թէ հակառակ՝ կենցաղագիտութեան, ողջմտութեան և ընկերային պարտականութեան, մեր ծանօթ մէկ հիւանդին ծանր ըլլալը լսելէ վերջ կը հաճինք այցելութեան երթալ, մինչ Եւրոպացիք հիւանդին քով չեն երթար ծանր եղած միջոցին, եթէ նոյն իսկ այցելին չեն ընդունուիր հիւանդին սենեակը, մինչդեռ մենք որչափ եկող ըլլայ ամէնքն ալ կը ժողունք հիւանդին կամ մահամերձին գլուխը, շատ կայ այս անսխառնութիւնը միջին դասակարգի ժողովրդեան մէջ): Դառնանք մեր պատմութեան:

Ապաքինումս՝ Բնութեան Գերագոյն Հեղինակին վերագրեմ միայն, եթէ ոչ զիս անձնուէր դարմանողներուն ալ, սաչափը գիտեմ որ, երբեմնի տառապած ցաւատանջ մորմոքներս մեղմացան, առողջացայ մէկ խօսքով, ամբողջ չորս ամիս անկողնոյ ծառայելէ վերջ սակայն: Ուրախ զուարթ նոր ամառ մըն ալ ողջունելու բարեբաղդութիւնն կ'ունենայի: Ալ բաւական կազդուրուած էի, կրնայի քիչ շատ աշխատութեան վերսկսիլ:

ԴՐԱՆՑԻՆ ՎԵՐ

ԼԵՅՏԻ ԻԶԱՊԵԼ

ԽՈՐՏԱԿՈՒԱԾ ԽԱՉԷ

Լէյտի Իզապէլ երբ Միսիս Լէվիսընի սենեակը մտաւ, գտաւ զայն ջղագրգիռ և անհամբեր վիճակի մը մէջ, որով-

հետեւ Միսիս Վէյն ընթրիքը ուշացուցած և իզապէլ ալ թէյի ժամանակը անցուցած էր։ Իզապէլ երկչոտ կերպով ըսաւ «Կը ցաւիմ որ ուշացայ, սեղանակից հիւր պարոն մը ունէինք, այդ պատճառաւ քիչ մը ուշ մնացինք։»

—Այո՛, 23 վայրկեան ուշացաք, իսկ ես թէյիս ժամանակը չեմ շփոթեր, Էմմա՛ զանգակիկը հնչեցուր ըսաւ ծեր կին Միսիս Լէվիսըն։ Միսիս Լէվիսըն 50 տարու էր, Էմմա մակդերած Միսիս Վէյնը իր թոռը 26 տարեկան՝ հպարտ, զարդասէր, ջղային և ինքնահաւան կին մ'էր։ Ասոր ամուսինը Րէյմոնթ Վէյն՝ Լօրտ Մաունթ Սէվըրնի եղբայրն ու ժառանգորդն էր, քանզի Լօրտը զաւակ չունէր։

Ծառան թէյի սպասները ներս բերաւ, և իզապէլ թէյը պատրաստելու զբաղած պահուն՝ վայելուչ հագուած, սեւ աչուի, սրակն երիտասարդ մը ներս մտաւ, նուապետ Ֆրանսիս Լէվիսըն։ Ծեր կնոջ ուրիշ մէկ թոռը, և Միսիս Վէյնի եղբորորդին։ Երիտասարդը սպիտակադէմ, ձիւնափայլ ականներով, մարմնեղ երիտասարդ մ'էր, որ վարմունքով ու շարժուձեւերով ամէն ոք գրաւելու յատկութիւնըն ունէր թէեւ, սակայն և այնպէս, իրեն նման անխիղճ և ստահակ մը աշխարհի վրայ քիչ կը գտնուէր։ Ուշխարհ զինք կը մեծարէր և ամէն ոք իրեն հետ կը բարեկամանար, որովհետեւ ոչ միայն գեղադէմ էր և վարմունքով գրաւիչ, այլ և ամէն ոք գիտեր թէ անիկա իր հարուստ ծեր հօրեղբորը՝ Սըր Փիթըր Լէվիսի Պարոնութեան ժառանգորդն էր։ «Նաւապետ Լէվիսըն, Լէյտի Իզապէլ Վէյն» ըսաւ ծեր կինը զանոնք իրարու ներկայացնելով։ Իզապէլ աչքերը վեր առնելով մարմնեղ երիտասարդին նայած ատեն թեթեւ մը շիկնեցաւ։ Ուրքան զարմանալի էր որ նէ (Իզապէլ) միեւնոյն օրը և միեւնոյն ժամուն կը հանդիպէր այն երկու անձերու, որոնք իր ապագայ կեանքին վրայ մեծ ազդեցութիւն պիտի ունենային ու մեծ փոփոխութիւններ յառաջ պիտի բերէին։

Թէյը վերջացաւ։ Քանի որ Միսիս Վէյն իզապէլը իր սրահին մէջ ընդունելու պարտականութիւնը կատարած էր, նոյն իրիկուն Դքսուհի Տարթ Ֆօրտի երեկոյթին երթալու պատրաստուեցան և երբ մեկնելու վրայ էին Միսիս Լէվիսըն ըսաւ Իզապէլին, «Օ, ի՞նչ գեղեցիկ է այն խաչը զոր կը կրէք Զեր պարանոցին վրայ։»

—Այո՛, շատ սղուար է մայրս տուաւ զայն ինձ իր մեռնելէն առաջ, ասանկ կտրեալ պարագաներուն կը կրեմ, հանեմ ու տեսէք ըսելով շղթան ու խաչը հանեց և ծեր կընկան ձեռքին մէջ դրաւ:

Միսիս Վէյն ուշագրութեամբ իզգայելին կը նայէր:

—Վա՛յ, իզգայէլ, այս խաչէն և մարգարտայեռ ապտառն ջանէն զատ վրագ բան մը չունի՞ս, ագամանդներդ ինչու չի գրիր:

—Դրած էի, և որովհետեւ շատ կը փայլէին, վախնալով թէ շատեր թերեւս, իր ագամանդները ցուցադրելու համար եկած է կ'ըսեն, կրկին հանեցի, ըսաւ նեղուելով:

—Հասկցայ իզգայէլ, դուն մայրսպետ ըլլալու նպատակ ունիս, բայց վարդարուիլը քաղաքավարութեան և կրթութեան պայմանն է, ըսաւ Միսիս Վէյն իր բարկութիւնը ծածկելով:

Իզգայէլ կարեւորութիւն չընծայեց այս խօսքերուն, բայց կռահեց որ Միսիս Վէյն ջղային վիճակ մը ստացած էր, խեղճը չէր գիտեր թէ ատոր պատճառը նուապետ Լէվիսընին՝ իր թարմ գեղեցկութեան շատ ուշագրութիւն ընելէն յառաջ եկած նախանձին արդիւնքն էր: Այդ միջոցին ծեր կինը խաչը երկարելով «Առ աղջիկս, ասիկա քու վզիդ վերայ ուրիշ տեւէ արդուզարգէն աւելի գեղեցիկ է, ալ ուրիշ զարգարանք պէտք չէ քեզի» ըսած ատեն իզգայէլ ձեռնոցները դնելու և վերարկուն հագնելու զրազած ըլլալով՝ նուապետ Լէվիսըն առաւ խաչը և իզգայելին տալու ատեն անոր ձեռքէն վար ինկաւ: Լէվիսըն աստուծով մը խաչը վերցնելու փութացած ատեն ոտքը խաչին դիպելով խաչը երկու կտոր եղաւ:

Ատոր վրայ իզգայելի սիրտը լեցումով աչքերէն արցունքներ կայլակիլ սկսան: Միսիս Վէյն երբ այս տեսաւ, Լէվիսընի ձեռակոն խօսքերը ընդհատելով ըսաւ «Ո՛րդեակ, խաչի մը համար կուլա՞ն, փակցունելը դժուար չէ»: Իզգայէլ աչքերը սրբելով ըսաւ Լէվիսընին, «Կը խնդրեմ ինքզինքնիդ մի մեղադրէք, յանցանքը իմն է» ու խաչին կտորները վերցուց, շղթան վիզը անցուց, յետոյ դուրս ելնելով երբ կառք կը նստէին Ֆրանսիս Լէվիսըն գիրենք ճամբու գնելու համար մինչեւ դուռ եկած ըլլալուն՝ իզգայէլ ձեռքն անոր եր-

կընցուց և «Գիշեր բարի» ըսաւ, մինչ լէվիսըն «Ես ձեզմէ
սառջ կուգամ» յարեց:

«Բայց այս իրիկուն տեղ մը հրաւիրուած ըլլալով պիտի
չկրնամ գալ, կ'ըսէիք» ըսաւ Իզապէլ:

«Միտքս փոխեցի, առայժմ բարով երթաք» ըսաւ լէվիսըն:

Կառքը ճամբայ ելաւ, Միսիս Վէյն կրկին Իզապէլին
դառնալով «Ասանկ միայն մէկ շղթայով որքան աղուսոր պի-
տի երեւիս» ըսաւ:

ԴԱՏԱՊԱՐՏԵԱԼ ՀՈԳԵԻՈՐԱԿԱՆՆԵՐՈՒ ՇՈՒՐՉ

Անցեալ շաբթուան «Միածան»-ին մէջ մեր ուշը գրաւեց
վանքապատկան կալուածներու մասին Տ.ՂԵԼՈՆԴ Վ. Մագսուտ-
եանի սա յայտարարութիւնները:

«4700 ոսկիի գնած կալուածներս իրենց ամբողջութիւ-
նով այսօր 10,000 ոսկիով ձեռք չե՛ն անցնիր, Ռուսերը՝ մի-
այն այդ տեղին օր մը 10 թերեւս 20,000 ոսկի տալու յանձ-
նառու ըլլան, Իրուսաղէսի շատ մը միաբաններուն նման,
ես ալ վանքին հողերուն վրայ իմ շինած կալուածներուս մէջ
մաս մը ինձ յատկացուցած եմ, անոնց ծախսը ընելով բա-
ցէն աւելցուցած մասը մունր դրամներովս, ատոնց եկամու-
տը ցմահ ես պիտի վայելեմ, յետ մահու վանքին կը մնայ,
ուրեմն ինչ որ ունիմ էապէս վանքին սեփականութիւնն է:»

Ըստ մեզ անմեղադրելի խոստովանութիւն մըն է առի,
մենք տեսած ենք ՂԵԼՈՆԴ վարդապետին կառուցանել տուած
վանքապատկան հասութեաբեր հոյակապ շէնքերուն պատկեր-
ներուն մէկ շարքը, ատոնց կառուցման համար բնականա-
բար տարիներով տքնած ու աշխատած է վարդապետը, և
իրեն վար դրած դրամները կամ կալուածները ուրիշ բան չեն
բայց միայն շատ շատ ճարտարապետական իրաւունք մը,
ասոր մէջ զարմանալի ի՞նչ բան կայ, երբ Ազգը այս տեսա-
կէտով մեկնէ՝ գործին մէջ ոչ զեղծում կը մտնէ, ոչ անարդար
իւրացում, և ոչ ալ պահանջ կը մնայ, մարդը խալճալըզ
հաներ է իրեն պարգապէս, Տաճկ.էն առած մը կայ. Պալ
թուքան փառմաղընը եալաւ կ'ըսեն: Ուշագրաւ է վարդապե-
տին սա խօսքերն ալ սակայն, «Հրապարակային, մանրամասն

և անաչառ քննութիւն կ'ուզեմ, ով որ ատկէ խոյս տայ, ան է դատապարտելին:» Ասոնց հետեւանքով մեր միտքը կուգան հետագայ հարցումները:

1) Արդարադատ, խղճամիտ, անկողմնակալ և անոխակալ անձերէ բաղկացեալ հաշուեքնիչ յանձնախումբ մը կազմուած է:

2) Պէտք եղածին պէս հրապարակային քննութիւն, դատաւարութիւն տեղի ունեցած է:

3) Հին և նոր քննիչ յանձնախումբին բոլոր անդամները համաձայն են տրուած վճիռին և եզրակացութեանց. առ այս կատարեալ, պայծառ և հաստատ համոզում գոյացուած է սկիզբէն ի վեր:

4) Եղած դրամական հաշիւները ուղիղ են, լաւագոյն բաղդատութիւն եղած է հաշուագէտներու կողմէ:

5) Յանձնաժողովին պատրաստած տեղեկագիրը կամ կատարած քննութեանց արդիւնքը դատապարտեալ հոգեւորականին ներկայացուած է անոր գիտողութիւնները իմանալու համար:

6) Ազգային ժողովին մէջ Քննիչ Յանձնաժողովին տեղեկագիրը կարգացուած է, հրաւէր եղած է որպէսզի Երեսփոխաններէն ունէ մէկը իր թիւ ու գէմ կարծիքը յայտնէ սզատօրէն:

7) Ղեւնդ վարդապետին հրաւէր եղած է որպէսզի իր հաշիւներու մասին գրաւոր և բերանացի մանրամասն բացատրութիւններ տայ յատենի Ազգ. ժողովի:

Եթէ ո՛չ, ի՞նչպէս կարելի է հաւատալ և համոզուիլ թէ այս մասին տրուած վճիռ մը կատարեալ ձեռնհասութեամբ անկողմնակալութեամբ և արդարութեամբ եղած է:

Ամբաստանեալ մը նախ կը լսեն և ապա կը դատապարտեն: Հանրային կարծիքն ալ ունի իր դատաստանը:

Լ Ր Ա Ք Ա Ղ

Նախորդ վարչապետ Հիւսէյին Հիւսի փաշա Ալէքօ պէյի հետ Եւրոպա մեկնեցաւ ուր պիտի մնայ չորս տարի: Պիտի այցելէ Բարիդ, Լոնտոն, Բեթերսպուրկ, Պերլին և Հոմբուրգ: — Պուլկարիոյ Ֆերտինանտ թագաւորը փափաքած է

այցելութիւն տալ Սուլթանին, բայց երկու երկիրներու միջեւ առկախ խնդիրներուն պատճառաւ լուր տրուեցաւ թէ առայժմ կարելի չէ իրականացնել այս փափաքը:

— Փրօթօս կ'ըսէ թէ Խորհրդարանին մէջ գտնուող բոլոր կուսակցութիւնները սրտշած են այժ տալ Հագգը փաշայի ծրագրին ու Դահլիճին:

— Երուսաղէմի Միաբանութիւնը Տեղապարհ Դանիէլ Մ. Վ. և Պարգեւ Էֆ. Փափագեանի ըսած են թէ սրչափ ատեն որ մնան Երուսաղէմ, պիտի նկատուին իբրեւ հիւր կամ ուխտաւոր:

— Իգտամ կ'ըսէ թէ Հայոց Ս. Պատրիարքը իր հրոժարականը ետ առնելով, իր աթոռը պիտի վերադառնայ:

— Մարաշի մէջ տեղի ունեցաւ Որբանոցի բացման հանգէսը, ի ներկայութեան կատարիւրջ Իսմայիլ փաշայի և Բողոքական ու Կաթոլիկ հոգեւորականներու:

— Հայ գեղանի աղջիկ մը իսլամացուած էր Կովկասի մէջ և ամուսնացած հարուստ Հաճի Հայմանօֆի հետ. աղջկան եղբայրները տուն մտնելով ուզեցին իրենց քոյրը տանիլ. աղջիկը ընդգիմացաւ, եղբայրներն ալ կտրեցին անոր գլուխը և փախան: Սակայն Հաճի Հայմանօֆ ասոնց ետեւէն հասնելով երկուքն ալ սպաննեց. այս վերջինը 10 տարուան շղթայակալ աշխատութեան գոտապարտուեցաւ:

— Ոչ իսլամ զօրքերը գէնքի տակ կանչելու գործողութիւնները աւարտած են. կ'ըսուի թէ ընդ ամէնը 50,000 զօրք պիտի առնուի:

— Ծէպէլի Պէրէքէթի Պատերազմական ստեանին կողմէ մահուան գատապարտուած Զաւէն, Սարգիս, Ասատուր և Յակոբ պատիժի թիթեւացում ստացան Կայս. իրաւունքով:

— Քաղաք. շրջանակներու մէջ խորհուրդ կը տրուի Թուրքիոյ գոհացում տալ Ֆրանսայի Թունուզեան խնդրին մէջ, տեղի չի տալու համար յարտերութեանց ձգտումիցոյն թերթ մը կ'իմանայ թէ Ֆրանս. կառավարութիւնը վերջնագիր մը ղրկած է Բ. Դոան և մինչեւ իսկ հաւանական կը կարծուի որ Միտլիկ կղզին գրաւէ:

— Հաշիւ եղած է որ Օսմ. Երեսփ. Ժողովին ամէն մէկ վայրկեանը երկու ռակիի կը նստի Պետական Գանձին:

— Երեսփ. Ժողովին մէջ կ'սրտշուի որ Ատանայի և Հա.

լէպի ցաւալի դէպքերէն քիչ շատ փնտռուած հոգատէրերն
ու կալուածատէրերը, մինչեւ 2 տարի միայն մէկ անգամ
ուսն համար պիտի կրնան ձրի կալուածագիր ստանալ,
պայմանով որ իրենց սեփականութեան իրաւունքը հաս-
տատուի:

-- Եէմէնի համար կուսակալի օգնական մը կարգելու
առաջարկ մը բերուած էր Երեսփ. Ժողովին կառավարութեան
կողմէ, մեծամասնութիւնէ համը ընդունուեցաւ:

— Ֆրանս. թերթի մը ներկայացուցիչը կ'իմանայ թէ,
Օսմ. Նոր Դահլիճին քաղաքականութիւնն պիտի ըլլայ ազ-
գերու հանդէպ արդարութիւն և հաւասարութիւն ի գործ
դնել, առանց ուրիշ սահմանափակումի:

— Իսլամ գաղթականները Օսմանյի մէջ վար դրուած են
սա պատրուակով թէ, իրենց անցագիրները կանոնաւոր չեն:

— Թան կ'ըսէ թէ, Կրէտէի նոր վարչութիւնը Յունաս-
տանի թագաւորին հաւատարիմ մնալու երգում ըրած, և
կրէտական Երեսփ. Ժողովն ալ Հելլէն օրինագիրքը գոր-
ծադրել որոշած ըլլալուն համար, Բ. Դուռը խտրել կը
բողոքէ:

— Բ. Դուռն քարտուղարներէն Մուսթաֆա Նուրի պէյ
կաշառք առած ըլլալով, Պատերազմական Ատեանին յանձ-
նուեցաւ:

«ԴՐԱՅ» Ա ՏԱՎԷԹ

«Դրայս» գափուսու գափանգս պիր կիւն,

Աէյֆ ի նար չիֆթէ Եանարսս հէր կիւն,

Աղամ վէ Եւա սիւրիւթիւ Եէֆիւն,

«Պաղչէսէ մեզար» աչքիսը պիր կիւն:

«Դրայս» գափուսուն Եհնամ աչմբո սր,

Օրսան պիգէ նուր հայսս սաչմբո սր,

Կեօրէն պէֆնիկէր շաւրպ գաչմբո սր:

Ահէրէսէն կէլէն Եհրիսն ալմբո սր:

* * Իւթէ «Դրայս» կէլիկ կիրիսն Եսիպիւր,

Սիհր ի գալիւ, Ե՛յ զէֆի ֆեաթիպիւր,

Ենի ի մերագ, փէֆ հազիգ թապիպիւր,

Հապիպիւր, «Դրայս» սիգի պէֆիւր:

«Դրայս» նամ մեվգուրէ օլսու ֆիււսէ

Պագ նէ մեկգարէ օլուր միււսհասէ...

Յ. Ս. ԵՐԱՆՆԱՆ

ՋԱՐԻՑ ՊԻՐ ՃԵՂԱՊ

Պիր եփելի հեր քո պիլա իսթանա
Էքմէֆէ իմիշէր, միւստի իսթիհա:
Ձեվալը պունճան միւնֆէսի իւլալ,
Վարպ պիր հօիպէ էքսի արգը հալ:
Միւմաիյէն քաիի, քէսի ճեվապէն՝
«Նի՞շիւն իօթիֆէտիւ օլմագսարն սէն.
Հայսէ՛, իճրա էյի, իօթէ պիր քէսպիր
Չօգ եէյէն հեր զեման հազմ էքմէլի օիր»:

[ՆԵՈՐՏԵՆ]

Ա. ԴԵՅԸՃՅԱՆ.

ՄԷՇԱՀԻՐԻՆ ԱԳՎԱԼ Ը ՄԷՇՀՈՒՐԷՍԻ

— Պու տիւննատա քիմ գուվէթլի իսէ, հազգ օնըն,
էօթէ տիւննատա քիմ հազգլը իսէ, գուվէթ օնըն:
— Փատիշան՝ Ալլահըն կէօլկէսի տիր, մազլումլար տնա
իլթիճա էտէրլէր:

— Գանա՛աթ պէօյիւք պիր տանա՛աթ:

— Հէր իշ պիր վազթա մէրպութ տըր:

— Ալլահա թէվէքքիւլ հէր շէյէ քիաֆի վէ վաֆի:

Ի Ք Ի Փ Ո Ւ Թ Լ Ա Ր

Պիր փութխանէ տէրունինտէ՝ իքի միւճէստէմ փութ
վար իտի, պիրիսի էսրար քէշֆ էտէն, տիկէրի հազիգաթը
խապէր վէրէն իտի: Պիր սարիգ, քիւլլիէթլի փարա վէ էշ-
հա չալադգտան սօնրա՝ սէյիրտիպ փութխանէյէ կիրտի, վէ
էսրար քէշֆ էտէն փութըն գօլունը, գանտաընը, գաֆասընը
գըրլպ խիւրտ ու խաշ էյլէտի, շէօյլէ քի սիրգաթընը պիր
քիմսէյէ խապէր վէրէմէսին: Պիրսոց սօնրա սօյուլուն տ-
տէմ՝ տէրհալ փութխանէյէ միւրաճաթ էտիպ՝ սարիգին
քիմ օլտըղընը խապէր վէրմէսի իշիւն՝ էսրար քէշֆ էտէն
փութա պիր չօգ հալվարտը, հազարտը իսէտէ, պիր ճէվապ
զուհուր էթմէտի, անըն տիւշար օլտըղը փէրիշան հալինտէն

պիւր խայր տօղմահաճաղընը պիւլերէք՝ տիկէր հագիգաթը
սէօյլէյէն փութա միւթէվէճճիհ օլտու, պու տա՝ անըն ը-
ճառընա՝ ճէվապէն՝ «Արգտտաշըմըն շու տէհչէթէնկիզ հալի՝
հագիգաթը սէօյլէմէքլիյիմէ էնկէլ տիր» տէտի:

ԳԸՍՍԷՏԵՆ ՀԻՍՍԷ

Տօղրու սեօյիմեք իլպէք պաւ քանը
Օլմասա սօնու դայէրիէ անը:

ՀԻՒՐՐԻՑԵԹԻՆ ՍՈՒԻ ԻՍԹԻՄԱԼԸ

ՏԵՎՐ Ի ԱԹԻԳ ՎԷ ՏԵՎՐ Ի ՃԵՏԻՏ

Տէվր ի իսթիպտատտա չօզլար խաֆիյէ իտիլէր. Տէվր ի
հիւրրիյէթտէ հէր տտէմ գօմիթէ քէսիլտի:

Տէվր ի իսթիպտատտա խաֆիյէլէրէ հիւրմէթ էտէր ի-
տիք՝ գօրգտուղըմըլ իչիւն, Տէվր ի հիւրրիյէթտէ գօմիթէլէ-
րէ ըիսայէթ էտէրիզ՝ սէվտիյիմիզ իչիւն:

Տէվր ի իսթիպտատտա վաթանփէրվէրլէր ազ իտի՝ իս-
լիս օլտուգլարը իչիւն, Տէվր ի հիւրրիյէթտէ չօզ տըր՝ սախ-
թէ օլտուգլարը իչիւն:

Տէվր ի իսթիպտատտա հիւրրիյէթ վէ իսթիպտատ քէ-
լիմէլէրինին մանասընը պէօյիւքլէր պիլէ պիլմէզլէր իտի
գուլլանըլմատըղը իչիւն, շիմտի պէշ հաշընտաքի չօճուգլար
պիլէ էսքիթտիլէր, չօգ գուլլանտըղլարը իչիւն:

Տէվր ի իսթիպտատտա էքմէք էքսիք իտի իսէտէ ու-
ճուզ իտի, շիմտի կէօյա թէմամ, լաքին փահալը տըր, ֆէր-
կի հօգ նարկը վար:

Տէվր ի իսթիպտատտա պաղըլար գօրգուլարընտան սի-
լահը սաթըպ էքմէք տըրեօրլար իտի, շիմտի աճ օթուրուպ
էքմէք փարասընը սիլահա հաթըրըրեօրլար: (Լաքին պէն
հափամայօրըմ):

Տէվր ի իսթիպտատտա գօրգու չօգ իքէն մուհաֆազա ի
նէֆա իչիւն քիմսէտէ սիլահ հօգ իտի, շիմտի թէհլիքէ հօգ
իքէն չօճուգլար պիլէ սիլահանըրեօր:

Տէվր ի իսթիպտատտա հիչ տէյիլ իսէ փարայը ֆուզա-

րատան արւայ ֆուգարայա վերիւրէր խոի, Տէվրի հիւրրի-
յէթտէ խասթախանէլէրին էքմէյինի քէսմէլէրի իլէ փարայը
խասթատան արւայ սաղլամա վէրիյօրլար:

Տէվրի ի խթիպտատտա պինտէ պիր ատէմ ճէսարէթ է-
տիպ հիւքիւմէթին իշինէ գարըշըյօր խոի, շիմտի 999 ատէմ
գարըշըհօր եինէ իշէր գարըշըգ:

Տէվրի ի խթիպտատտա գարը գօճասընըն վուրուպ կէօ-
զիւնի փաթլաթսա գօճասը օլ պիր կէօզիւնի տէ հիւքիւմէթ
փաթլատըր գօրգուսըլա փօլիսէ պիլէ կիթմէյէ ճէսարէթ է-
տէմէյօր խոի, Տէվրի հիւրրիյէթտէ գօճասը գարըլսնա կէօ-
զիւն չըքսըն տէտիլի իշիւն գարը սօլուզընը տօզրու սատ-
րազամըն հանրնտա արընօր գօճասընը գօրգութմազ իշիւն:

Տէվրի ի խթիպտատտա օլուր օլմազ շէյէր իշիւն փօլիս
պիզիմ հապամըզը թութույօր խոի, տէվրի հիւրրիյէթտէյիզ
տէյիւ շիմտի պիզ փօլիսին հապասընը թութույօրուզ, պու-
տա հանլըշ:

Տէվրի ի խթիպտատտա պիր թէգքէրէ չըգարթմազ
իշիւն 10—100 լիրայը մա էլ մէմնունիյէ վէրիյօր պիր տէ
տէօնիւպ միննէթտար օլույօր խոիք, Տէվրի հիւրրիյէթ-
տէ պիր թէգքէրէ արմազ իշիւն 10 դշ. պիլէ վէրմէք իւ-
թէմէյօրուզ: (Եվվէլճէ զիյստէ վէրիլէնլէրի մահասուպ էթսէք
իշիւն օլմալը):

Տէվրի ի խթիպտատտա խրիսթիյանլար իսլամլարտան
զիյատէ իշքի իշիյօրլար խոի, շիմտի, իսլամլար րէգապէթէ
չըգմըշլար մուսավաթ պուլմազ իշիւն օլմալը:

Տէվրի ի խթիպտատտա մէյխանէլէրին գափուսը կէճէ
սասթ իքիտէ գափանըր խոի, շիմտի անճազ քէփէնքլէրի
գափանըյօր, սապահըն իքիսինտէ քէօր սէրիսօշլարըն գա-
փուտան տըշարը չըգմասը իշիւն:

Տէվրի ի խթիպտատտա տավալար կէճ կէօրիւլիյօր ի-
տի խէտէ ազ չօգ հազգ թէգահհիւր էտիյօր խոի, Տէվրի
հիւրրիյէթտէ պազէն հազգ զայպ օլույօր խէտէ, պարի տա-
վալար թէգ կէօրիւլիյօր:

Գուլէմ գըլըճտան օլ տէրէճէ գուվվէթլի տիր քի, տէվր
ի խթիպտատտա պիլէ, պաշգալարընտան րիշվէթ ալան
հիւքիւմէթ՝ զազէթամըլարա րիշվէթ վէրմէյէ մէճպուր օ-
լուր խոի:

Տէվր ի իսթիպատատա զազէթա թապ էթմէք գօլայ յրուխ-
սաթ ալմադ միւշքիւ իտի, շիմտի, ռուխսաթ ալմադ գօլայ
թապապ էթմէք, ելւրիւտէպիւմէք, գըվլրապիւմէք միւշքիւ:

Էվվէլճէ ազ զազէթա չըգըյօր իտի, չօգ օգույանլար
վար իտի, շիմտի չօգ չըգտըղը իչիւն հիչ օգույան հօգ:
(Հանկի պիրիսինի օգույանազլարընը շաշըրտըզլարը իչիւն
օլմալը): (Գըսսէսէն Հիսսէ)

ՄԱՅՄՈՒՆԸ ՏԻՃՃԻՆԻՆ ՍԵՐՎԻԻԶԵՇԹԻ

Պիր թարաֆտան աճլըգ, հօրգուշուգ, տիկէր թարաֆ-
տան չըպլագլըգ վէ սօղուգ սէպէպիյլէ, օրատա ուլուշուպ
գալլըլար. զարաիպտէն տիր քի, օրատան 8-10 տէֆա գըր
սէրտարլար տէօնիւպ կէչմիշլէր իսէտէ հէր նաաըլսա պուշ-
լարը կէօրիւպ պուլսամամըշլար տըր: Կէօրէմէտիքլէրինին
սաըլ սէպէպ ու հիքմէթի իսէ, սիփէր օլտուգլարը թաշըն
իւզէրինէ քիւլլիէթի գար էնէրէք, իւզէրլէրինէ ստէթա
պիր պէյազ չարշաֆ չէքմիշ կիպի օրայը պէլլիսիգ էթմէսի
տիր: Անլէրի կիւնլէր իլէ թաագիւպ էտէն մուսննիտ սիւ-
վարիլէրին ճանապարհար կիպի գուտուրուպ չար էթարաֆա
հիտտէթ վէ տէհչէթ սաշտըզլարընը վէ աթէշ փիւսկիւր-
տիւքլէրինի օլտուղը կիպի վաոֆ էթմէք գապիլ տէյիլ տիր:
Սէրտարլարըն միւֆարապաթ վէ թէպաիւտինտէն սօնրա,
զէփալլըլարըն աճլըգտան թագաթլարը քէսիլմիշ օլուպ, օլ
սիւզլիմ կէճէյի տէ օրատա տաղ պաշընտա գար ալթընտա,
թիր թիր տիթրէյէրէք պիր հալփան միսլի կէչիրտիքտէն
սօնրա ֆէրտասը կիւն սապահլայըն պիրազ հէյէճէք թէտա-
րիք էթմէք իւզրէ, հագընտաքի քէօյլէրտէն պիրինէ կիթ-
մէյէ քէնտիլէրինճէ գարար վէրմիշլէր տիր:

Փանոս լաճիվէրտ պիր րիւպա, կիւլպէնք՝ ապատան
մամուլ պօզ պիր րիւպա կիյմիշ օլուպ, իշպու գըյաֆէթլէ-
րիյլէ հէր քէսէ մալիւմ իտիլէր: Իքի գահրումանլար քէօյէ
տօղրու էնիւպ էքմէք կէթիրմէք իչիւն, «Պէն կիտէյիմ, սէն
կիթմէմէլիսին» տէյիւ հէքտիկէրիյլէ միւճատէլէ էթմէքտէ
վէ թէհլիքէ իչիւն պիրի տիկէրինի էսիրկէմէքտէ իտի:
Կիւլպէնք՝ 18 հաշընտա, ճէսուր, թըֆըլ պիր կէնճ օլտու-
ղընտան քէնտիսի կիթմէյէ իսրար էտիյօր իտի իսէտէ, նի-

հայէթ Փանոսըն կիթմէսինէ գարար վէրելիպ, Կիւլպէնք տէ քէօյէ եազըն կէլէրէք անը կէօզէթլէյիպ սիյանէթ էթմէք վազիֆէսինի տէրէօհտէ էտէր: Վէլ հասըլ փանոս քէօյէ տախիլ օլուպ օրատապ պիր խանէյէ կիրէրէք Թանըր միւսաֆիրի իտիյինի պահուլէ աճլըղընտան տէմ վուրուր, անլէր տախի հէնուզ հէմէք հէմէքտէ օլտուգլարընտան անը տախի սօֆրայա տալէթ էտէրլէր, պիր փարչա հէտիքտէն սօնրա, փէք հօրդուէն օլտուղը իշիւն իշթիհասընըն գափանմըլ օլտըղընը իթիրապ էտէրէք, հօլտա կիտէր իքէն հէմէքլիյինի թէրճիհ էթտիյինի սէօյլէտիքտէն սօնրա, օրատան պիր մըգտար փէյնիր իլէ էքմէք ալըպ տըշարը չըգար: Կիւլպէնք արգատաշընըն կէճիքմէսինտէն վէսվէսէ էտէրէք քէօյէ տահա զիյատէ հազլաշըր. օլ էսնատէ էօթէտէն կէլմէքտէ օլան արգատաշըն Փանոսու գարշըլար: Պու արա քէօյլիւ գարըլարընտան պաղըլարը «Սազըն պուշլար շօլ թաազըպ օլուհան ֆիրարի կեալուրլար օլմասընլար» տէյիւ պաղըլըպ չաղըրմալարը վէ էօթէ պէրի սէյիրտէրէք օրթալըլը վէլվէլէյէ վէրմէլէրի իւզէրինէ, քէօյլիւլէր, վէ ծնլարըն օտալարընտա օճապ պաշընտա իսթիրահաթ էթմէքտէ օլան փօլիսլէր եիւրելիւշ էտէրլէր, անլէրին ֆիրարընա մէյտան վէրմէյէրէք հէր թարաֆտան մուհասէրէ էտիպ հազալարլար, վէ արթըզ, Ալլահ հարտըմ էյլէյէ, սօփալար վէ թիւֆէնկ տիպճիքլէրիյէ պիւա ինսաֆ տէհէթլի սուրէթտէ տարպ էտէ էտէ կէօթիւրտիւքլէրինի թարիֆ էթմէք հաճէթ տէյիլ: Ալտըզլարը փէյնիր իլէ էքմէյի պիլէ հէմէք նասիպ օլմազ: Ալէտտէվամ սէօյէրէք, տէօյէրէք կէթիրիպ էնգարէ հապսխանէսինէ աթարլար. վէ տէմէյէ հաճէթ աէյիլ քի, 18 օգգալըզ տէմիրլէրի տէ ալազլարընա կէչիրիլլէր: Փօլիս տէնիլէն պէրպատ մահալտէ իսթիլաթտան մէնն էտիլլիլէր:

ԹԻՃԱՐԷԹՏԷ ԻԼՄ Ի ՀԻՍԱՊ ՈՒՍՈՒԼԻ

Արշակ էֆ. Իւզիւմճեան թարաֆընտան թէրթիպ վէ թէհիյէ էտիլիպտէ հէնուզ թիճարէթ ալէմինտէ պուլունան ըէֆիլլէրինէ պիր ըհպէր հալինտէ թագտիւմ օլունան պու միւֆիտ էսէր 100 փարայա սաթըլմագտա տըր:

Տիւթանպօլճար իւլ Պայթարիյէ մուալլիմէրինտէն ճիվան էֆ. Գրալի Անթաքիա ճիվարընտա Հաճի Հապիպլինին Վարգանեան նամ էրմէնի մէքթէպինէ պիր սէնէլիք «Դրախա» իհտա էթմիշ օլմասըյլա թէհէքքիւրլէր:

Տղազէթամըլը գապուլ էտէն էֆէնտիլէրտէն պօրճու օլտուգլարը ալթը այլըզ հա պիր սէնէլիք ապօնըման պէտէլինի սէրիէն կէօնտէրմէլէրինի մուսիրրանէ սուրէթտէ ըհճա էտիյօրուլ:

ՇԱՅԱՆ Ը ՏԸԳԳԱԹ ՊԻՐ ԻԼԱՆ

Գըստէտէն հիստէ 10 զը. սայ քի տիւքէնմիշ տիր: Միւլա-
լահազաթ Ը Ախլազկէ նամ քիթապ 6 զը. եալազլը ելվան
քարթօն իւզէրինտէ մաթպու կիւզէլ պիր շիրին հէր պիր
թանէսի 20 փարա, պու շիր ելլ պաշը միւնասէպէթիլէ
եէկտիկէրէ վէ խուսուսիլէ չօճուզլարա հէտիշէ վէրմէք ի-
չիւն չօք միւնասիպ տիր: Պուլտան մատա, պու սօն իքի
էսէրէր, հանի, միւլահազաթ իլէ եալազլը շիր՝ Ատանա
միւհթանիլի մէնֆաթթընա սաթըլաճազ վէ փարասընըն
նըսֆը օ մագսէտ իշիւն փաթրիքիսանէյէ թարաֆըլզտան
թէսիլիմ օլուսուպ ալազլըմըլ իլմ ու խապէրի պու զազէթա-
տա իլան էտէճէյիզ: Մուզատտէմա պու մագսէտէ սաթու-
ղըմըլ էրմէնիճէ իքի քաթապլար իշիւն, փաթրիք Սրահա-
նըն իմզասը թահթընտա ալազլըմըլ իլմ ու խապէրէր հէ-
տիմիզտէ մէվճուտ տըր: Հէմ պու էսէրէրին միւնտէրիճա-
թընտ ն իսթիֆատէ էթմէք, հէմ տէ պախուսուս ֆէլէքզէ-
տէկեանա իանէ վէրմէք իսթէյէնէր, աշլէրի իշթիրա իշիւն
Դրախս զազէթասը իտարէխանէսինէ միւրաճաթ էթմէլի
տիրէր: Պապ Ը Ալի ճատտէսի: Պէրպէրեան մաթպասը ն. 38:

ՏՕՔԹ. ՈՒՂՈՒՐԼԵԱՆ

ՄԱՍՆԱԳԷՏ ԶԵՐՄԱՄԻԶՈՒԹԵԱՆ

Գաղիակահ եւ մորթային հիւանդութեան

Երկար ժամանակ վերայիշեալ հիւանդութիւնները իրեն
մասնագիտութիւն ըրած, Տօքթ. Ուղուրլեան էֆ. որ ծանօթ
է արդէն մայրաքաղաքիւ Հայ բժշկական դատուն մէջ, աշ-
խատած է բուսական երկար տարիներ Ազգ. Հիւանդանոցի
և Շիշլիի Անկեղանոցին մէջ:

Իրեն գիմող հիւանդները կը դարմանէ, իր գործատե-
ղին, Սիրքէճի Թրամվայի ճամբուն Ֆէպիւս լուսանկարչա-
տան առաջին յարկը:

Խնամով և կարճ ժամանակի մէջ դարմանուիլ փափա-
քողները կարող են իր փորձառութեան գիմիլ, համակրելի
բժշկին մէթօտէն օգտուելու համար:

Աղքատները ձրի:

Ծանօթ.—Ամէն տեսակ գործողութիւններ միզանցքի և
արզանդի հիւանդութեանց, մասնաւոր խնամքով:

ԴԵՂԱՐԱՆ «ԱՏԱՆԱ»

ՅԱԿՈԲ Յ. ԹԵՐԶԵԱՆ

ԳՈՒՄ-ԳԱՓՈՒ Կ. ՊՈԼԻՍ

Ատանայի աղետալի ջարդին մէջ մեծ կորուստներ տալով հազիւ ազատած դեղագործ Յակոբ Էֆ. Թէրզեան համակիրներու աջակցութեամբ բոլորովին նոր դեղարան մը հիմնած է Գում-Գափուի մէջ «Դեղարան Ատանա» անունով. Պալի-Փաշա զառ ի վարին ստորտը:

Դեղերն ամբողջապէս թարմ և լուազոյն տեսակէն ըլլալով, մանաւանդ միշտ քիչ չահով շատ գարծ ունենալու սկզբունքովը կարճ ճամանակի մը մէջ հանրութեան համակրութեանն ու վստահութեանը արժանացած է:

Դեղագործ Թէրզեան Էֆ. ի անխոնջ ջանքերովն և թէ գիշեր ցորեկ ամէն վայրկեան իր դեղարանին մէջ ներկայ գտնուելով բոլոր դեղերն անձամբ իր ձեռքովն պատրաստելովը յոնձնարարելի է ամէն բժախնդիր հիւանդներու և հիւանդի տէրերու:

Ամէն դեղերու պէս Զկան իւղի ամենամաքուր թարմ տեսակը կը վաճառուի Թէրզեան Էֆ. ի քով միշտ քիչ չահով:

ՅԱԿՈԲ ԿԱՐՄԻՐԵԱՆ

ՎԿԱՅԵԱԼ ԱՏԱՄՆԱՐՈՅԺ

Յիշեալ ատամնաբոյժը արհեստին բոլոր պահանջումներն ու նրբութիւնները կը կիրարկէ մեծ հմտութեամբ. դ'ւերութեամբ և առանց ցաւ զգացնելու ճարպիկութեամբ կ'երաշխաւորէ իր ընցուցած ակոսներուն տոկունութիւնը յաճախորդներուն թոյլտուութիւն և դիւրութիւն ընծայելով վըճարմանց մասին, անգամ մը փորձեցէք, զոր պիտի վերադառնաք, հակառակ պարագային վճարուած դրամը ետ պիտի դարձուի:

Ամէն օր կը գտնուի իր խանութը, Պայազխտ Հասան Փաշայի գարագօլի մօտ, Թրամուէլի վրայ: Դէ, Ուր, և Կիր. կէս օրերէ առաջ կը գտնուի Գատը գիւղ Մը՛ըըը օդաւ ձառտէսի Մուգաֆֆէր Մուհիթ պէյի ճեղղարանը:

Գիմ 40 փարա

ՏՊԱԴՐ. Զ. Ն. ՊԵՐՊԵՐԵԱՆ